

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-רבן גמליאל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
כיצד? עשה מאמר כל.												◊	נא:	
האי גט אחר גט הוא?												ז	נב.	
הכי קאמר: גט אחר הגט ומאמר אחר מאמר - כדאמרן, יבם אחד ויבמה אחת כיצד התרתן? עשה מאמר ביבמתו ונתן לה גט - צריכה הימנו חליצה. עשה מאמר ובעל - הרי זו כמצותה.	רב יהודה:											!	◊	נב.
לימא, מסייע ליה לרב הונא												ז	נב.	
מצות יבמה - מקדש ואח"כ בעל	דאמר רב הונא:											ז	◊	נב.
אימא: אף זה כמצותה.												!	◊	נב.
פשיטא												ז	נב.	
ס"א, כיון דאמר מר: העושה מאמר ביבמתו - פרוח הימנו זיקת יבמין וחלה עליו זיקת ארוסין ונשואין, אימא לאו מצוה קעביד, קמ"ל.												!	◊	נב.
מצות יבמין - מקדש ואחר כך בעל, ואם בעל ועשה מאמר - קנה.	גופא, אמר רב הונא:												◊	נב.
אם בעל ועשה מאמר, פשיטא, דהא קניה בביאה												ז	נב.	
אלא אימא: אם בעל בלא מאמר - קנה.													◊	נב.
לוקה	והתניא:											ז	◊	נב.
מכת מרדות מדרבנן												!	◊	נב.
דרב מנגיד מאן דמקדש בביאה, ומאן דמקדש בשוקא, ומאן דמקדש בלא שדוכי, ומאן דמבטל גיטא, ומאן דמסר מודעא אניטא, ומאן דפקיר שליחא דרבנן, ומאן דשהי שמתא דרבנן עליה תלתין יומין ולא אתי לבי דינא ותבע לשמתיה, ועל חתנא דדאיר בבי חמויה.	[רב]											!	◊	נב.
דדאיר אין, דחליף לא?												ז	נב.	
והא ההוא דחליף אבבא דבי חמויה, ונגדיה רב ששת												ז	◊	נב.
ההוא, מידם הוה דיים מחמתיה.												!	◊	נב.
בכולהו לא מנגיד רב, אלא למקדש בביאה ובלא שדוכי.	נהרדעי אמרי:											■	◊	נב.
אפילו בשדוכי נמי, משום פריצותא.	איכא דאמרי:											■	◊	נב.
כיצד מאמר? נתן לה כסף או שוה כסף.	ת"ר:												◊	נב.
ובשטר כיצד?													■	נב.
בשטר כיצד? כדאמרן: כתב לה על הנזיר או על החרס, אע"פ שאין בו שוה פרוטה, הרי את מקודשת לי												ז	נב.	
ה"ק: שטר כתובת יבמין כיצד? כתב לה: אנא פלוני בר פלוני קבילית ית פלונית יבמתי עלי לזון ולפרנסה כראוי, ובלבד שתהא כתובתה על נכסי בעלה הראשון, ואי לית לה מראשון - תקינו לה רבנן משני, כדי שלא תהא קלה בעיניו להוציאה.	אביי:												◊	נב.
נתן לה גט, ואמר הרי את מגורשת הימני ואי את מותרת לכל אדם, מהו? גט יבמה דרבנן הוא, גט דמהני באשת איש מהני ביבמה, גט דלא מהני באשת איש לא מהני ביבמה, או דלמא אתי לאחלופי בגיטא?	בעא מיניה אביי מרבה:												◊	נב.
חיישנן דלמא אתי לאחלופי בגיטא.	א"ל: [רבה]												◊	נב.
אלא מעתה, יהיב לה נזירא בעלמא, ה"נ דפסלה	מתקיף לה רבה בר חנן:											ז	נב.	
התם לא פסיל בכהונה, הכא קפסיל בכהונה	א"ל: [רבה]											!	◊	נב.
(ויקרא כ"א) ואשה גרושה מאישה לא יקחו, אפילו לא נתגרשה אלא מאישה - לא יקחו, והיינו ריח הגט שפוסל בכהונה.	דתניא:											■	◊	נב.
אמר אחד ללבלר כתוב גט לארוסתי לכשאכנסנה אגרשנה - הרי זה גט, מפני שבידו לגרשה, ולאשה בעלמא - אין גט, מפני שאין בידו לגרשה.	רמי בר חמא, הרי אמרו:												◊	נב.
ליבמתו, מהו? כיון דאגיידא ביה כארוסתו דמיא, או דלמא כיון דלא עבד בה מאמר - לא?	בעי רמי בר חמא:												◊	נב.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-רבן גמליאל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
תיקו.											!	◊	נב:	
כתב גט לזיקתו ולא למאמרו, למאמרו ולא לזיקתו, מהו? מאמר עילוי זיקה קא רמי, והוה ליה כמגרש חצי אשה, והמגרש חצי אשה לא עשה ולא כלום, או דלמא האי לחודיה קאי והאי לחודיה קאי?	בעי רב חנניה:										^	◊	נב:	
ותפשוט ליה מדרבא											ז	◊	נב:	
נתן גט למאמרו - הותרה צרתה.	דאמר רבא:										■	ז	◊	נב:
לרבא פשיטא ליה, לרב חנניה מיבעיא ליה											!	◊	נב:	
מאי?											^		נב:	
תיקו.											■	◊	נב:	
הלץ ועשה מאמר.	[ר"ע]										◆	■	◊	נב:
זו דברי ר' עקיבא	רב יהודה אמר רב:										■	◊	נב:	
אין קדושין תופסין בחייבי לאוין	דאמר: [רבי עקיבא]										■	■	◊	נב:
יש אחר חליצה כלום.	אבל חכ"א:										◆	■	◊	נב:
ומי מצית מוקמת לה כרבי עקיבא?											ז		נב:	
נתן גט ועשה מאמר - צריכה גט וחליצה	והא קתני רישא:										■	ז	◊	נב:
ואי רבי עקיבא, כיון דיהב לה גט מי מהני בה מאמר?											ז		נב:	
מנין לנותן גט ליבמתו, שנאסרה עליו עולמית? שנאמר: (דברים כ"ד) לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה, אחר שילוח	והתניא, רבי עקיבא										■	ז	◊	נב:
גט יבמין מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא.	רב אשי:										!	◊	נב:	
אין הדברים הללו אמורים - אלא לדברי ר' עקיבא, שהיה עושה חלוצה כערוה, אבל חכמים אומרים: יש אחר חליצה כלום, ואני אומר: אימת? בזמן שקדשה לשום אישות, אבל קדשה לשום יבמות - אין אחר חליצה כלום.	תניא נמי הכי, אמר רבי:										■	■		נב:
החולץ ליבמתו וחזר וקדשה, רבי אומר: אם קדשה לשום אישות - צריכה הימנו גט, לשום יבמות - אין צריכה הימנו גט	תניא אידך: [רבי]										◆	■	◊	נב:
בין שקדשה לשום אישות, בין שקדשה לשום יבמות - צריכה הימנו גט.	חכמים:										◆	■	◊	נב:
מ"ט דרבי? עשאה כעודר בנכסי הגר וכסבור שלו הן, דלא קני.	רב יוסף:										■	◊	נב:	
מי דמי? התם לא קא מכוין למיקני, הכא קא מכוין למיקני? הא לא דמיא, אלא לעודר בנכסי גר זה וכסבור של גר אחר הוא, דקני	א"ל אביי:										ז		נב:	
הכא במאי עסקינן - כגון דאמר לה התקדשי לי במאמר יבמין	אלא אמר אביי:										■	◊	נב:	
מאמר עילוי זיקה קא רמי, ואתאי חליצה אפקעתה לזיקה	רבי סבר:										◆	■	◊	נב:
האי לחודיה קאי והאי לחודיה קאי, מעיקרא אילו אמר לה התקדשי לי במאמר יבמין, מי לא מהני? השתא נמי מהני.	רבנן סברי:										◆	■	◊	נב:
אי דאמר לה במאמר יבמין - כולי עלמא לא פליגי דמהניא, והכא במאי עסקינן - כגון דאמר לה התקדשי לי בזיקת יבמין	רבא:										■	◊	נב:	